

136 Caerleon, fragmenta varia in museo.

Descripsi; a et b itemque c et d singulorum lapidum particulae esse posse visae sunt.

Extat praeterea in museo folium hederaceum singulare aeneum satis grande, quod videtur pertinuisse ad titulum operis alicuius publici scriptum litteris novem unciarum (Lee Isca p. 70 tab. 37, 2).

XIV. FANVM DEI NODONTIS (Lydney Park, Gloucestershire).

Ad confinia paene comitatuum Monmouth et Gloucester, a Caerwent versus septentriones et ad Sabrinae ripam dextram, Lydney vicus situs est. Ibi prope, in praedio Lydney Park, iam saeculo proximo exeunte reperta est lamella stannea (n. 140) a Samuele LYSONS edita accurate; sed hoc demum saeculo accuratius explorata sunt castra duo, ut videntur, Romana, sita inter Lydney et Ailburton, per Carolum Bathurst v. cl. In maiore eorum detecta sunt moenia aedificii quadrati formae irregularis et in medio eo sita fuisse visa est iis, qui effosionem instituerunt, aedes dei illius Nodontis (aut Nodentis vel Nudentis), cuius iam lamella illa ibi fuisse sacellum fidem fecerat. Ibi enim repertum est pavimentum tessellatum, in quo legebatur titulus (n. 137), qui sane quanquam interpretationis incertae est, tamen videtur referendus esse ad eiusdem dei sacellum, et arae duae lapideae (n. 138. 139); atque videntur ad eas etiam pertinuisse litterae aeneae tituli alicuius dedicatorii (n. 141). Acceperat illas Raimundus GUARINI antiquarius Neapolitanus multitudine scriptorum magis quam pretio eorum notus (cf. Mommsen I. N. p. XX) edidit.

137 Lydney, in pavimento tessellato detecto in aedificio quadrangulari, placed over a fanciful border representing the twisted bodies of salmon, the fish of the Severn.

Guarini:

D : ... FLAVIVS ... SENILIS ... POSSV .. D.A ... FLAVIVS.SENILIS.PR.REL.EX.STEPIBVS
C : A) : VICTORINO ANTE POSSVIT O ANTE.VICTORINO.INTER....ATE

Guarini comm. IX p. 5 ss.; Ormerod *proceedings of the archaeol. instit.* 1849 p. 62, *Strigulensia* p. 37 (inde J. Becker *Bonner Jahrb.* 42, 1867 p. 106).

Quid in rel... lateat non assequor; de interprete aliquis cogitaverit oraculorum, sed potest etiam latere alterum nomen aut patriae indicatio, velut *Interamnate*, ut voluit Beckerus.

*D(eo) [N(odonti)?] Flavius Senilis pr(ae)positus rel(iquationis) ex ste-
pibus possuit [cur]ante Victorino Inter[amna]te?*

Praepositi reliquationis officium classiarium hic latere vidit Mommse-
nus collato titulo apud Henzenum n. 6872.

Ormerod:

Ormerod:

139 Lydney.

PECTILLVS
VOTVM QVOD
PROMISSIT
DEO NVIDENTE
5 M · DEDIT

Guarini comm. IX p. 16; Ormerod *proceedings of the archaeol. instit.* 1849 p. 62, *ancient remains of Venta* p. 29 (inde J. Becker *Bonner Jahrb.* 42, 1867 p. 106).

4. 5 DEO NVIDENTI|M·DEDET Guar. Est deo
Nudente M(arti?) vel magno?) dedit. [M(erito)?
TH. M.]

140 Lydney Park, lamella stannea (*lead of pewter*). Num et ubi extet ignoro. Lysons videtur exhibere eodem, quo erat, modulo; secundum quem alta est centim. $7\frac{1}{2}$, lata 6. Litterae apparent esse fugitive, neque vero cursivae, possuntque facile esse saeculi primi.

DEVO
NODENTI SILVLANVS sic
ANILVM PERDEDIT
DEMEDIAM PARTEM
5 DONAVIT NODENTI
INTER QVIBVS NOMEN
SENICIANI NOLLIS
sic PETMITTAS SANITA
TEM DONEC PERFERAT
10 VSQVE TEMPLVM NO
DENTIS

Lysons reliq. Brit. Rom. 2 tab. 32 fig. 9 (inde
Guarini comm. IX. p. 8; J. Becker *Bonner
Jahrb.* 42, 1867 p. 105); Ormerod *Strigulensia*
p. 37.

1 DFVO Guar., DIVO Orm. 2 Erravit qui
inscripsit L littera perperam iterata; voluit enim
sine dubio Silvanus dare; SILVIANVS Lys. Orm.,
s · CVLANVS Guar. 7 Nollis et nolis, vel nolles,
non, ut Lys. voluit, nullis. 8 PETMITTAS clare
exhibitetur; sed τ sine dubio posita est pro λ
(r cursiva). 9 PERFERA quod perferant suppl
Lys., PERFERA.. quod supplet perferam Guar.

Devo Nodenti Silv[an]us anilum perdedit; demediā partē donavit Nodenti. Inter quib[us] nōmen Seniciani nollis pe[r]mittas sanitatem, donec perferat usque templū Nodentis.

Ita fere videtur intellegenda: Silvanus divo Nodenti dimidiā partē pretii anuli perditū sic donavit, ut ad fures detegendos anulumque recuperandū sibi praesto esset. Putat inter fures nōmen Seniciani esse; ei (deum iam adloquitur) noli sanitatem permittere, donec annulum perferat ad templū. Cf. precatio deae Ataecinae Emeritensis C. I. L. 2, 462.